

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม  
เมื่อเช้าวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

## นิมนต์พระไปฉัน

ก่อนจ้งหัน

มาเยี่ยมพี่น้องทั้งหลายแต่ละครั้ง ๆ นี้โกยเงินไปเป็นล้าน ๆ ๆ นะ โกยเงินไปจากพี่น้องทั้งหลายเป็นล้าน ๆ ๆ ก็กระจายออกไปทั่วประเทศ โกยออกจากนี้ไปกระจายทั่วประเทศ มาแต่ละครั้ง ๆ นี้เงินน้อยเมื่อไร ขนไป ขนไปแล้วเอาไปไหน กระจายไปหมดเลย อย่างนั้นแหละเราไม่เอา บาทเดียวเราก็ไม่เอา ทุกอย่างมันท่วมท้นอยู่แล้ว ผู้ที่อดอยากขาดแคลนมีมาก เพราะฉะนั้นพอได้ปั๊บออกปั๊บ ๆ ๆ หมดตลอด ๆ อย่างนั้นละได้มาเท่าไรหมด นี้ละช่วยโลกเราช่วยอย่างนั้น

เมื่อมาเห็นสิ่งที่ขัดข้องต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ของเรา เราจึงกระเทือนใจมากนะ เพราะเราช่วย เราอุ้มจริง ๆ ช่วยจริง ๆ เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีที่ต้องติตัวเองเลย ที่ช่วยเราช่วยจริง ๆ แล้วมาเห็นทำลายต่อหน้าต่อตา แหม มันดูไม่ได้นะ เพราะฉะนั้นควรว่าก็ว่าเอาบ้างซิ คนหนึ่งหามาแทบล้มแทบตาย คนหนึ่งเอาไฟมาเผา มันเข้ากันได้ยังไง ก็ว่าเอาบ้างซิ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่ในความรับผิดชอบด้วยกัน เช่นอย่างวงรัฐบาลก็ครบไปหมดแล้ว ทางนี้ก็เข้าในจุดเดียวกัน อันนี้เพื่อส่งเสริม แล้วอันใด ๆ มาแยกแยะให้เห็นว่าเป็นการทำลายก็ว่าเอาบ้างซิ จะไม่ว่ายังไง เพราะเป็นความรับผิดชอบด้วยกัน

นี้ละเรื่องภาษาธรรมเหนือโลกตลอด พูดได้ทุกอย่าง ผิดถูกชั่วดีประการใดพูดได้ทุกอย่าง ๆ ไม่มีสะทกสะท้านกับสิ่งใด เพราะเป็นความถูกต้องแล้ว ควรติติได้ทันที ควรชมชมได้ นี้เรียกว่าภาษาธรรม ธรรมสอนโลกต้องสอนอย่างนั้น โลกมันสกปรก ธรรมสะอาดเอามาชะล้างของสกปรก นั้น เราว่าโลกสกปรกเขาก็มาตำหนิเรานะ ดีไม่ดี ยังจะไปเข้าข่ายเข้าเขยอะไรไปหาวงราชการรัฐบาลเข้าไป เอ้าว่ามา นั้นเรา อะไรจะสะอาดยิ่งกว่าธรรม ของสกปรกอะไรจะเกินโลก ว่าอย่างนี้เรา เราพูดอย่างนี้ผิดไปไหน พระพุทธเจ้าสอนโลกก็สอนอย่างนี้นี่นะ จะให้เราว่าไงอีก เจียบเลย อ้าวเอามาซิ

ธรรมผิดที่ไหน สอนให้ดียังกลับมาต่อสู้อี้อาตุรเอาคุณมาโปะธรรม ธรรมเป็นของสะอาด มุตรคุณสกปรก มันจะรับได้ยังไง ก็ปิดกลับคืนดีหน้าเจ้าของมันแหละ ไม่ไปตีใคร นี่จริง ๆ เราไม่เคยมีอะไรกับโลก เราสอนโลกทุกอย่างด้วยความเมตตาล้วน ๆ ยังจะมาหาเรื่องหาราวกับเราอีก มันพิลึกกึกก็้อ มันหมดราคา มันบัดชบพอแล้วนะมัน

ถึงมาตำหนิธรรม คนเราเรียกว่าเป็นคนบัตชบ หมดค่าหมดราคาแล้ว มุตรคุณเขายัง เป็นปุยเอาไปใส่ต้นไม้อะไรยังงอกงามขึ้น ใ้มูตรคุณในหัวใจคนมันเลวมากนะ

สอนแทบล้มแทบตายนะ ช่วยเต็มกำลังความสามารถ ดัดดีขึ้นมาเท่าไรได้ ๗ ปีนี้ เราได้หยุดได้อยู่เมื่อไร เราเอาอะไรสักชิ้นหนึ่งเราไม่เอานี้ะ เราช่วยโลกทั้งนั้น แล้วไม่มีคุณค่าบ้างหรือ พิจารณาซินะ อย่างที่มาเหล่านี้เหมือนกัน เราไม่ได้มาเพื่อเราแม่นิดหนึ่งเราไม่มี เรามาเพื่อโลกทั้งนั้นแหละ โลกมันเดือดร้อนวุ่นวาย เราหมนเพื่อใคร เราก็หมนเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเราทั้งนั้น เราไม่ได้หมนเพื่อเรา เราพูดจริง ๆ เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี เราวางหมดปล่อยหมด มีแต่ช่วยโลกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น

เราหมนทุกวันนี้หมนเพื่อโลกนั่นเอง ไปไหนมาไหนเพื่อโลกทั้งนั้น ไม่ได้เพื่อเรา เราพอทุกอย่างแล้ว หัวใจเราเราก็พูดแล้วนี่นะจำครอบโลกธาตุ อะไรจะเลิศยิ่งกว่าอันนั้นพอที่จะเอาไปเพิ่มไปเติม มันเลิศพอแล้ว พูดให้มันชัดอย่างนี้ซิ ธรรมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา เลวบอกว่าเลว ดีบอกว่าดี ใครจะว่าอะไรไม่สนใจกับใคร ธรรมไม่สนใจกับใคร ๆ ไม่อย่างนั้นไม่เรียกว่าธรรม ต้องเป็นตัวของตัวเองเปอร์เซ็นต์เรียกว่าธรรม นี้พูดอย่างนี้มันก็ออกทั่วประเทศ พูดนี้ออกไปหมด ออกทั่วประเทศ พูดเพื่อประโยชน์แก่โลก เสร็จแล้วให้พร

#### หลังจ้งหัน

การนิมนต์พระไปฉันที่นั่นที่นี้ เราสั่งไว้เลยตั้งแต่เริ่มสร้างวัดที่แรก เพราะมันยุ่งกับการขบการฉัน การขบฉัน เช่นจากวัดป่าบ้านตาดไปอุดรฯ เราตั้งนาฬิกาดู อย่างน้อย ๓ ชั่วโมงทั้งไปทั้งกลับมาถึงวัด นี้อย่างน้อยนะ มากกว่านั้นปรกติมันมักจะ ๔ ชั่วโมง วันละ ๔ ชั่วโมง พระสละเวลาเพื่อการขบการฉันวันละสามสี่ชั่วโมงๆ ไม่ได้นะ มันขัดกับพระปฏิบัติ เราสั่งเสียแต่ต้นเลย ขออย่าได้มานิมนต์พระวัดป่าบ้านตาดไปฉันที่นั่นที่นี้ เรบอกเลย แล้วชี้แจงเหตุผลให้ทราบ พระเหล่านี้ท่านมุ่งมาเพื่ออรรถเพื่อธรรมล้วนๆ อย่าให้ท่านกังวลในการอยู่การกินกับประชาชนญาติโยมมากไปเลย ขัดกับการปฏิบัติของพระผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรม เราว่านี่ จึงขอขบขบมาผ่านทั้งหมดเลย

หากว่ามีความจำเป็นจริงๆ เป็นกรณีพิเศษแล้ว เอา เราจะจัดให้เอง ถ้าเป็นกรณีพิเศษ คือไม่ได้ตรงไปที่เดียวนะ มีข้อแม้เอาไว้สำหรับความจำเป็น ถ้ามีความจำเป็นจริงๆ เราจัดให้ทั้งวัดเลย จะเอากี่องค์จัดให้เลย เป็นความจำเป็นด้วยเหตุผล มีเท่านั้น ไม่ให้ซ้ำกัน นอกจากนั้นก็ให้พระท่านฉันสบายๆ ตอนเช้าขบขบมาขบฉัน เตินจงกรม ขบขบมาขบขบมา ก็เดินจงกรมกลับมา ฉันเสร็จแล้วเข้าป่าๆ ท่านชำระจิตใจของท่านท่านทำอย่างนั้น

ที่นี้ไปฉันโน้นไปฉันนี้กว่าจะกลับมามีวันหนึ่งอย่างน้อย ๓ ชั่วโมง เราตั้งนาฬิกาดูแล้ว จึงขอขมาในอุตราฯ ทั้งหมด ขออย่าได้มานิมนต์พระในวัดป่าบ้านตาดไปฉันบ้านนั้นบ้านนี้เลย ให้ท่านมาเต็มตามความมุ่งหมายของท่านที่มุ่งอรรถมุงธรรม พระในวัดนี้ไม่มีน้อยๆ ฝรั่งเศสตั้งแต่ต้นมาแล้วพระฝรั่งก็ดี พระไทยก็เต็ม มาทุกภาคมาเต็มอยู่ในวัด ท่านมามุ่งอรรถมุงธรรม ท่านไม่ได้มุ่งมาอยู่เพียงวันเดียวอย่างนี้ มันขัดต่อความตั้งใจตั้งใจของท่าน จึงขอขมาผ่าน เพราะฉะนั้นวัดป่าบ้านตาดจึงไม่ได้รับนิมนต์ไปฉันที่ไหนเลยตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ นอกจากเป็นกรณีพิเศษแล้วเราจัดให้เองๆ ไม่ให้ซ้ำกัน ไม่เช่นนั้นแหละเทอะหมด..วัด

เราพยายามรักษาวัดไว้อย่างนั้นตั้งแต่ต้นเลยไม่ให้เลอะเทอะ วัดไหนจะไปฉันที่ไหนๆ ก็ตาม วัดนี้ขอ..เราบอกอย่างนั้นเลย เพราะเป็นที่รวมของพระที่มุ่งอรรถมุงธรรมอย่างยิ่งจากภาคต่างๆ ทั่วประเทศไทย มารวมที่นี้ทั้งหมดเพื่อธรรม จะแยกท่านไปฉันโน้นฉันนี้เลยผิดความมุ่งหมาย อรรถธรรมไม่ได้เรื่องได้ราว เพราะฉะนั้นวัดป่าบ้านตาดจึงไม่ได้รับไปฉันในที่ต่างๆ ตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ไม่ไป เราพยายามรักษาพระนะ

การปฏิบัตินี้เข้มงวดกวดขันตลอดมา อย่างที่ช่วยชาติบ้านเมืองพระเถระได้อ่อนแอลงเมื่อไร ถึงเวลาจำเป็นเราก็ขอท่านมาช่วยเล็กๆ น้อยๆ แล้วก็ปิดเข้าไปที่เก่าๆ ที่ทำความเพียร งานของท่านคือเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาที่เป็นงานของพระ ท่านมาหาเรา เราจะสั่งอะไรเสียอะไรท่านก็ต้องปฏิบัติตามเรา ที่นี้เราเป็นผู้รับผิดชอบก็ต้องพิจารณาผลได้ผลเสียกับพระทั้งหลายที่มา ด้วยเหตุนี้เองเพื่อความมุ่งมั่นของท่านนั้นได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย จึงไม่รับนิมนต์ไปฉันที่นั่นที่นี้ตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ไม่ไปฉัน..วัดป่าบ้านตาด

เว้นแต่มีข้อแม้ จำเป็นจริงๆ เราจัดให้เองไม่ยากอะไร แต่ไม่ให้ซ้ำซาก เท่านั้นละ นอกจากนั้นให้เป็นปรกติ พระท่านเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนาทั้งวันทั้งคืน ท่านชำระจิตใจของท่านเพื่อความผ่องใสของใจ จะได้เห็นอรรถเห็นธรรมเห็นความสว่างไสวเห็นความสุขความเจริญจากพุทธศาสนาโดยทางจิตตภาวนาอย่างแท้จริง วัดนี้จึงเข้มงวดกวดขันตลอดมา ไม่ให้อ่อนนะ ถึงจะช่วยบ้านช่วยเมืองเราก็ไปเฉพาะเราๆ หากมีความจำเป็นที่จะให้ท่านช่วยเหลือบ้างเล็กน้อย ก็ขอท่านมาช่วยระยะเดียวแล้วก็ปิดกลับคืนที่ทำงานของท่านตามเดิม

ที่ทำงานของท่านคือสถานที่เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา พระวัดนี้เป็นอย่างนั้นตลอดมานะ ไม่มีจะมาเล่นผ่าน ไม่ได้นะเรา อย่างศาลา..กลางวันก็เห็นองค์สององค์ที่มารักษาศาลา นอกนั้นไม่ออกมา ท่านทำความเพียรอยู่นั้นทั้งหมดเลย นอกจากเวลา

ปิดกวดทำความสะอาด ข้อวัตรปฏิบัติเป็นความสามัคคี ท่านจะพร้อมกันหมดเลย พริบๆ เติมวัดเลยละ จากนั้นแล้วเงียบเลย เป็นอย่างนี้ตลอดมา เราไม่ให้เคลื่อน คลาดเรื่องข้อวัตรปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพาน ไม่ให้หย่อนยาน ปฏิบัติอย่างนี้เรื่อยมา เพราะท่านเหล่านั้นมาก็มาเพื่อรับโอวาทฟังเสียงอรรถเสียงธรรมจากเรา เราจะสั่งเสีย ท่านไปที่ไหนก็ได้

สั่งสุมสั่งสุมทำก็ไม่ได้ซิ เราเป็นหัวหน้า ต้องได้คิดได้อ่านเพื่อพระทั้งหลายที่มา ทุกภาคเลยในเมืองไทยเราอยู่นั้นเป็นประจำ นอกจากนั้นพระเมืองนอกเมืองนาก็มา เต็ม ท่านมุ่งมามุ่งอรรถมุ่งธรรมทั้งนั้น เราจึงได้เล็งธรรมเป็นสำคัญยิ่งกว่าอื่น การงาน อะไรไม่จำเป็นไม่ให้พระมาอยู่นะ เรายังรักษาเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพราะเราเห็นธรรมเป็น ของเลิศเลอสุดยอดแล้ว ในโลกนี้ไม่มีอะไรเสมอธรรม ขอให้ธรรมได้สร้างขึ้นภายในใจ มันจะลบไปหมดทุกอย่างเลย ทุกสิ่งทุกอย่างที่ว่ามีราคามีราคามีอะไรๆ นี้จะลบไปหมด เพราะธรรมเหนือกว่าทุกอย่างมันลบของมันเองๆ ไปโดยลำดับ เพราะฉะนั้นเราจึงต้อง ได้สอนเพื่ออรรถเพื่อธรรม ให้เห็นความสำคัญของใจ

ใจนี้ละเป็นผู้ที่จะครอบครองมหาสมบัติอัครจรรย์อยู่ที่ใจ ให้บำเพ็ญรักษาจิตให้ดี ฟุ้งทั้งหลาย สิ่งเหล่านั้นวุ่นกันทั้งโลกทั้งสงสาร เห็นใครเอาความสุขมาอดกันมีไหม ไม่มีนะ ทั่วโลกมีแต่โลกวุ่นวาย สกปรกรกรุงรังอยู่ในโลกนี้หมด ธรรมสะอาดสุดยอดๆ ท่านจึงต้องได้ปฏิบัติต่อธรรมเพื่อนำธรรมะที่สะอาดมาสอนโลก โลกมันวุ่นวาย ถ้าไม่มี ธรรมเป็นน้ำชะล้างแล้วไม่ได้ละ ไม่มีความสะอาด ความสกปรกคือความทุกข์อันหนึ่ง ความสะอาดมากน้อยความสุขก็ปรากฏขึ้นมา เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ชำระจิตใจซึ่งเป็น รากฐานสำคัญที่จะรับความทุกข์และความสุข อยู่ที่ใจทั้งนั้น

ใจนี้ติดดินเท่าไรความทุกข์ทั้งหมดจะมารวมอยู่ที่หัวใจหมด แบกหมดโลกอันนี้ ใจเป็นผู้แบกทุกข์ดวงเดียวเท่านั้น ต่างคนต่างแบก ทีนี้เวลาชำระใจให้สะอาดสะอาด สิ่ง รกรุงรังหนักหน่วงทั้งหลายนั้นค่อยลดลงไปๆ จางไปๆ จิตค่อยเด่นขึ้นๆ สง่างามขึ้นมา เมื่อจิตสง่างามอยู่ที่ไหนสบายหมด สำคัญที่จิตสง่างาม จัดแจงแต่งจิตใจของเราให้ดี เรามีแต่จัดแจงภายนอก โลกอันนี้โลกจัดแจงแต่งภายนอก อันนั้นไม่ดี อันนี้ไม่ดี ยุ่งไป หมดทั้งโลก มีแต่ของไม่ดี ตกแต่งอันนั้น ตกแต่งอันนี้ เพื่อจะมีความสะดวกสบาย สบายงามตาเท่านั้นก็เอา ส่วนใจรกขนาดไหนไม่ดู

ใจกรกรุงรัง ไม่ตกแต่งไม่ชะล้างเลยนี้เสียตรงนี้ ธรรมจึงต้องชะล้างภายในจิตใจ ทีนี้เวลาชะล้างภายในใจสะอาดสะอาดแล้ว รู้จักเหตุจักผลความพอดีทุกอย่าง เลย นั่นละใจ ประมวลความรู้จักประมาณทุกอย่างมาอยู่ที่ใจ ถ้าใจไม่มีประมาณแล้ว เลอะเทอะไปหมดนั่นแหละ สำคัญความรู้จักประมาณไม่รู้จักประมาณ คือการดูใจชำระ

ใจ ถ้าใจมีความสงบร่มเย็น ใจจะมีเขตมีแดนมีประมาณของตัวเอง พอดีไม่พอดีจะรู้  
เองๆ ทุกอย่างก็เลยเรียบๆ ไปตามๆ กัน

การอยู่การกินใช้สอย โลกอันนี้อยู่กินใช้สอยกันทั้งนั้นแหละ แต่ให้อยู่  
พอประมาณ อย่าให้ติดให้ตื่นเลยโลกเลยสงสาร ถ้าว่าได้มากก็จะให้เลยโลกเขา ทุกอย่าง  
ให้เลยโลกเขา ถ้าว่าอำนาจก็ให้เลยโลก ทุกอย่างให้เลยโลกเขา แต่เลวเลยโลกเขาไม่วา  
นะ มันเลวเลยโลกเขาคนประเภทนั้น ธรรมะจับเข้าไปปู้ปู้ทันที ที่ว่าเลยโลกเขาไม่เลย  
โลกเขากับธรรมะที่พอแล้วปิดหมดเลย ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรมะที่พอแล้วภายในใจ  
เอาตรงนั้นนะวัดกัน

ใจสะอาดเสียอย่างเดียวสบายหมด ถ้าใจยุ่งเหยิงวุ่นวาย เอาเงินกองเท่าภูเขา  
ไปนอนทับกองเงินก็ไปร้องทุกข์อยู่บนกองเงินนั้นละ ความทุกข์อยู่ที่ใจไม่อยู่ที่สมบัติ  
เงินทอง เพราะฉะนั้นขอให้ชำระใจซึ่งเป็นเจ้าของสมบัติทั้งหลายให้ดี การใช้สอยสมบัติ  
ต่างๆ ที่มีมานี้จะเป็นผลเป็นประโยชน์เรื่อยไป ไม่เป็นความเสียหายแก่ตนและส่วนรวม  
เพราะความมีมากมันลืมนั่นตัวคนเรา ธรรมะท่านไม่ให้ลืมนั่น ให้รู้จักประมาณ การสอน  
ธรรมจึงสอนเข้าสู่ใจ โรงงานใหญ่อยู่ที่ใจของทุกคนๆ จะไปประกอบหน้าที่การงานใด  
ขึ้นจากใจทั้งนั้น ถ้าใจได้รับการอบรมในทางที่ถูกที่ดีแล้วความเหมาะสมจะอยู่ที่ใจ สั  
งการสั่งงาน ไม่ว่าจะสั่งการงานในตัวเอง สั่งการสั่งงานไปภายนอกก็เรียบร้อยดีงามทุกอย่าง

ขอให้พากันหนักแน่นในทางจิตใจนะ ใจนี้เป็นของเลิศเลอสุดยอดแล้ว ถ้าเปิด  
ความสกปรกออกได้ ความสกปรกได้แก่ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง ขี้ราคะตัณหา ขี้สามสี่กอง  
นี้มันบังคับหัวใจ สกปรกที่สุด ทุกข์ที่สุด อยู่ที่ขี้สามกองนี้ส่งเสริม พอเปิดอันนี้ออกๆ  
แล้วความสะอาดสะอาดจะขึ้นมาๆ สะดวกสบาย นั้น วันนี้ไม่พูดอะไรมากจะให้ท่าน  
ทั้งหลายจำเอานะ แล้วหลังจั้งหันแล้วประมาณสัก ๑๑ โมงครึ่งมั่งก็จะได้ไปเทศน์ที่ไหน  
ไปเทศน์ที่ไหนจำไม่ได้แหละ โยนขึ้นเวทีไหนก็ต่อเลย ตกเวทีแล้วมาเลย ไม่ได้คำนึง  
คำนวณว่าเทศน์ที่ไหนๆ

วันนี้ก็แน่ใจว่าจะเทศน์ ดูเหมือนตอนบ่ายสองโมงหรือใจ ก่อนนี้ก็ไปแวะ (ศูนย์  
รวมอินทรากรณ์) เออ จากนั้นถึงจะไปงานเขา เทศน์แล้วก็กลับมา หลวงตานี้ไม่  
ว่าง เมื่อก่อนก็ไปเลี้ยงช้าง ช้างมีจำนวนเท่าไรตัวที่มารออยู่เป็นแถว ให้อ้อมหมดนะ ช้าง  
ทั้งหมดอ้อม (๑๕ ตัวครับ) เออ ๑๕ ตัว มันยืนเป็นแถว เราก็ให้อาหารเป็นแถวเลย  
อาหารเต็มคันรถ ก็คันก็ไม่รู้นะเมื่อก่อนนี้ ไปก็หลงนั้นแล้วเอาออกแจกๆ หมดเลย  
จากนี้รวมแล้วยังเหลืออีกพอๆ กัน ให้เขาส่งไปทางสวนข้างข้างในทั้งหมด ทางนี้อ้อม  
พอแล้ว

เวลาข้างอ้อมก็น่าดูนะ เราดูเวลาเขาหิว ที่แรกเอาอะไรให้คว่ำมับใส่ปั๊บๆ อาหารชนิดใดก็ตาม คว่ำปั๊บใส่ปั๊บเลยใส่ปาก ทีนี้พอเต็มที่แล้วอ้อม พอให้ปั๊บจับปั๊บวางปั๊บ ใครยื่นให้เขาเอาทั้งนั้นแหละ พอจับปั๊บวางปั๊บๆ เขาไม่เอาเข้าปาก พอ ตัวไหนก็เหมือนกัน เขาไม่ปฏิเสธ ยื่นให้ปั๊บเขาก็จับปั๊บแล้วเอาลงวางๆ เรื่อยไป โอ้ เขาก็มีมารยาทดีเหมือนกันไม่ปิด ยื่นให้เขาก็จับปั๊บลงวางๆ เป็นแถวเลย เอาละพอ เลยมามีเมื่อวานนี้ ก็อย่างนั้นละ เขาจะอ้อมทั้งวันละเมื่อวานนี้เราให้อาหารเขา หมดแล้วนะทีนี้ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตาได้ที่

[www.Luangta.com](http://www.Luangta.com) หรือ [www.Luangta.or.th](http://www.Luangta.or.th)

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรมกรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

*FM103.25MHz*